бюлетин bulletin #1
Световен фестивал на анимационния филм
World Festival of Animated Film

ОФИЦИАЛНО ОТКРИВАНЕ НА СФАФ ВАРНА 2013

Отново сме във Варна. Отново е септември, но времето съвсем не е есенно и ни посреща усмихнато. Втората седмица на месеца започва със едно събитие, което през последните години се чувства все повече у дома си в морската ни столица.

IX Световен фестивал на анимационния филм отново събира автори, продуценти и приятели от цял свят, за да отдадат почит на това толкова цветно изкуство. Фестивалът беше открит на 11 септември в зала 1 на Фестивалния и конгресен център във Варна. По традиция проф. Анри Кулев поднесе встъпителните думи. Представи накратко какво ни очаква в следващите няколко дни, като сподели, че новата реколта от анимационни филми и тази година е страхотна. Естествено усърдната работа на селекционната комисия получи заслужено признание. От над 500 заявени филма тя е избрала 87 от над 25 държави. Беше представено и международното жури, чийто членове са сред най-големите имена в анимацията – Иржи Барта, Джонатан Мъри, Цветомира Николова, Теодор Ушев и Прийт Пярн, който отбеляза, че се радва отново да е тук след 27 години. Проф. Кулев отправи и специални благодарности на трите основни институции, които като три големи кита крепят фестивала, а именно: Министерство на културата, Национален филмов център и Община Варна. Изпълнителният директор на НФЦ Марин Марчевски поздрави участниците и гостите, а министърът на културата д-р Петър Стоянович официално откри фестивала. В своята реч за анимационното кино и неговата роля в живота се върна назад в детските си спомени, когато като дете е седял в същата тази зала, на същия този фестивал. В края на церемонията по откриването бяха поднесени благодарности и на всички официални партньори на Световния фестивал на анимационния филм. Минути след това пълната зала бе потопена в прожекциите от първата конкурс-

Мария Якова

#1 бюлетин bulletin
WFAFilm www.varnafest.org
Световен фестивал на анимационния филм
World Festival of Animated Film

Срещам се с Георги Чапкънов – Чапа в неговото ателие. Един таван, в който цари творчески хаос, но пък от всеки ъгъл надничат много негови „рожби“, както той нарича произведенията си. За трийсетте минути, които прекарах там, успя да ми покаже доста неща, но и да отговори на въпросите ми за анимацията и Световния фестивал на анимационния филм във Варна.

За кой път правите Гран При за Световния фестивал на анимационния филм?

За трети път. Преди прекъсването наградата е била един кукер, но тъй като кукерите не са много популярни в този район, са решили да я променят. Затова сега наградата е един рибар с калкан под ръка.

Разкажете ни накратко как се ражда една нова скулптура. Какви са етапите през които преминава?

Обикновено при мен нещата стоят така – виждам я във въображението си в завършения й вид, после правя рисунка, за да мога да я покажа, след което я отливам във восък на няколко фрагмента и накрая ги сглобявам. Например Рибарят се състои от 3 части – горната част, ръката с калкана и краката. Накрая се полира, патинира, след което се слага върху подходящ постамент и се добавя пластината с надписа.

Какво е вашето отношение към анимацията?

Това е един специален жанр. Комплексно изживяване – има режисура, рисуване, същинска анимация. Анимационните филми въздействат силно и пряко. Така или иначе, това е сериозен жанр, който си осигури безсмъртие и тревожи хората.

Новите технологии превзеха света и на анимацията, но прецизността на ръката не е ли поценна?

Да, така е. Когато филмът е рисуван има необикновено въздействие. Слава Богу го има това изкуство, защото то е забавно, поучително и необходимо.

Много големи български градове са кандидати за Европейска столица на културата 2019. Има ли шанс някой от тях да стане такава столица или това е още един опит българинът да направи място на културата в своето ежедневие?

Нека да ги има тези опити. Много е трудно, но нека да се състезават.

Интервюто взе
Мария Якова

Интервю с члена на журито на СФАФ Прийт Пярн

Какво е усещането да сте вдъхновение за толкова млади творци?

Създава ми усещане, че живея.

Как изглежда Вашият автопортрет?

Никога не съм си правил.

Въпросът е банален и все пак уникален за всеки – къде намирате своето вдъхновение?

Аз дори не зная как изглежда вдъхновението! Така че, наистина се затруднявам да го намеря.

Кое място е по-удобно за вас – това на председател на жури или на участник във фестивал. Знаем, че имате солиден опит и на двете позиции.

Да бъдеш жури означава да бъдеш на работа. Кой обича да работи?

Смятате ли, че новите технологии, които успешно се прилагат в игралното кино в последните години биха изместили интереса към анимацията в бъдеще?

Възможно е, но не ме интересува.

Можем ли да говорим за отражение на реалността в анимацията или тъкмо обратното – реалността няма място в анимацията?

Да се отразява реалността – да. Реалността неотразена – не.

Освен, че правите анимационни филми, Вие също така и преподавате. Може ли човек да се научи да прави анимация или се изисква много повече от технически умения?

Ние учим на технически умения, но резултатите са повече от непредвидими.

Интервюто взе:
Валерия Душкова

бюлетин bulletin #1
Световен фестивал на анимационния филм
World Festival of Animated Film

Интервю с члена на журито на СФАФ Цветомира Николова
Магията е вътре в нас!

Цветомира Николова казва, че „езикът на анимацията е разбираем за всички възрасти". Какво друго сподели с нас, като артист с богат творчески път и фестивален опит, прочетете в текста, който следва:

Г-жо Николова, анимацията детско кино ли е?

Когато чуя този въпрос, в главата ми изниква следната картина – едно малко момченце, което рисува кола и в същото време бръмчи. Вярвам, че между правенето на анимация и детския свят има голямо родство. А напоследък все по-често виждаме и анимация, правена наистина от деца. Например, на СФАФ, детската анимационна работилница, ръководена от белгийския аниматор и режисьор Жан Люк Слок и френската аниматорка Карин Миралес, и двамата с голям опит в това отношение, вече е традиция.

Имате богат фестивален опит, участвали сте и в няколко детски фестивала, където дори журито е било съставено от деца. Те (децата) по-точни ли са в преценката си за добро кино?

Децата са по-непосредствени и спонтанни зрители, те не се толкова обременени от норми, обществени нагласи, от критически отзиви и мисля, че все още повярно и някак интуитивно напипват истината. При всички случаи, много по-лесно им е да възкликнат „Кралят е гол". Казах „все още", защото в днешно време скоростта, с която телевизията, интернетът и компютърните игри им влияят, е огромна и последиците от това са непредвидими. Сигурна съм само в това, че децата имат потребност от анимация и израстват с няколко анимационни канали, сред които за съжаление, липсва българският. Но аз лично съм с впечатление, че в други страни, на запад и на изток от нас, като че ли не оставят напълно на случайността съдбата на некомерсиалното и националното анимационно кино.

Какви са най-честите теми в детските филми? Какво е посланието, което те носят след себе си?

Най-честата тема в детските филми е битката между доброто и злото, която в повечето случаи се увенчава с победата на доброто. В тази прекалено обща схема лесно се намират и други вълнуващи за децата мотиви – за страха, за страшното, за геройството, за тайнственото и непознатото, за животните, за природата, за приятелството, за отношенията деца – възрастни. Независимо от епохата, модата, жанра и стилистиката – всичко някак винаги опира до двубой или поне до противопоставяне. Друг е въпросът, че често ние възрастните не можем да отличим кое е добро и кое е зло; те си съществуват във всеки един от нас, а в различните епохи добрите стават лоши и обратното. В този объркан свят вълшебната пръчка е хуморът и мисля, че и децата и възрастните винаги ще го търсят.

Какво научихте от „школата за магьосници"?

Научих, че магията е вътре в нас – това са любовта, хуморът, приятелството, смелостта да предприемеш голямото пътешествие – към богатия и разнообразен свят наоколо и вътре в нас. Това е истинската школа за магьосници.

Интервюто взе:
Валерия Душкова

#1 бюлетин bulletin

WFAFilm www.varnafest.org

Световен фестивал на анимационния филм
World Festival of Animated Film

„Загубих се, за да се намеря”

Това споделя Теодор Ушев, който е член на журито на тазгодишното издание на СФАФ. Филмите му печелят повече от 80 международни награди, а от няколко години Теди провежда работилници и майсторски класове в повече от 20 университета и фестивала. Ето какво ни разказа той за анимацията:

Къде се раждат Вашите филми?

Моите филми винаги започват в живия живот – най-силното ми вдъхновение. Думи, или случка, лична или която случайно виждам на улицата, прочетена книга, история, музика – нещо много дребно може да ме инспирира да започна нов филм.

Къде се намира България на анимационната карта?

Поради 20 годишното прекъсване на традицията на развитието на българската анимация, би било пресилено да твърдим, че България е фактор в анимационното кино. Има отделни творци, които се появяват тук и там епизодично. Нека го кажем така – има изключително талантливи българи, които се занимават с анимация. По-голямата част от тях, обаче, учат анимация в чужбина и се реализират там. В България липсва школа и традиция, липсва приемственост.

Бил сте част от журита и на други фестивали. Доближава ли се Световният фестивал на анимационния филм Варна до световното ниво в организирането на такива фестивали?

Разбира се. Няма как в една държава да се развива традиция, без да има адекватна форма на проява на тази традиция, да има добър форум и видимост. В този смисъл, от моя гледна точка, СФАФ е важен. За България. За това изкуство в страната. Свалям шапка на организаторите му. Ситуацията с финансирането не е розова никъде, което прави усилията за реализиране на този фестивал още по-респектиращи. Фестивалът във Варна има един много силен шанс – едновременно да продължава традицията на един от най-големите в миналото фестивали и в същото време да използва временната почивка, за да излезе отново – с по-младо лице, с по-силен авангард. Искрено желая успех и кураж на организаторите.

Интервюто взе:
Валерия Душкова

Бюлетинът е изготвен от екип на IX Световен фестивал на анимационния филм

www.varnafest.org

Фотографии:
Красимир Арабаджиев
Румен Баросов

Редактор: Румен Баросов

Автори:

Валерия Душкова
Кристиян Савчев
Мария Якова